

Anna Šinorová, Kláštery Řádu služebníků Panny Marie v Praze, bakalářská práce, Pedagogická fakulta UK, Praha 2011, 63 stran, 17 příloh.

Oponentský posudek

Anna Šinorová zvolila za téma své bakalářské práce jeden z mendikantských řádů, které vznikly ve středověku. Vybrala si Řád služebníků Panny Marie, známější pod označením serviti, jenž v Čechách působil s různými přerušeními od 14. století do století dvacátého. Svůj zájem o servity omezila pouze na jejich působení v Praze a v jejím blízkém okolí. Časové vymezení studie lze definovat od doby vlády Karla IV. po současnost.

Téma bylo zvoleno vhodně, neboť mapuje zatím jen málo známou kapitolu pražských církevních dějin. Autorce nelze upřít zaujetí pro dějiny řádu, zaujetí pro Prahu i pro architektonické památky. Pochválit ji lze také za využití pramenů i literatury. Pracovala s primárními prameny, byť jich nebylo mnoho, jak sama konstatuje, nicméně jimi obohatila dosud známé informace o pražském působení servitů. K dobru práce využila také dostupnou literaturu (převážně české provenience), na níž vystavěla svou představu o vývoji řádu. Důvody, proč nemohla pracovat s větším množstvím zahraničních titulů, uspokojivě vysvětlila ve své práci.

Další pochvalu si zaslouží struktura textu včetně vtipného pojmenování jednotlivých kapitol. Z textu práce je zřejmé, že autorka, která před čtenáře klade vývoj řádu servitů od jeho vzniku přes příchod do Čech, etablování konventu na Slupi k dějinám pražského konventu od 14. století do současnosti, má představu o jednotlivých etapách pražského působení řádu a jejich význam dokáže zhodnotit.

Ne vše však lze hodnotit kladně. Je zjevné, že pevná půda řádu servitů svědčí autorce lépe, než exkurzy do politických dějin a vyšší roviny abstrakce dějin církevních, srv. např. pasáže o poslání řádu (s. 14-16) nebo o významu odpustků (s.20). Také charakteristika Zikmunda Lucemburského jako nenáviděného a neuznávaného krále je k roku 1420, před Čáslavským sněmem, nepřesná; vždyť Zikmund měl v té době v Čechách četné straníky a jeho královský titul nebyl zpochybněn. Za omyl je nutno označit autorčino tvrzení, že Jan Želivský přežil Václava Korandu.

Problematické je též vyjádření některých autorčiných myšlenek. Lze se ptáti, zda je zde na vině nedostatečná formulační zběhlost nebo neporozumění tématu. Za všechny následující ukázka: „V této době vznikalo velké množství žebravých řádů, nelze se proto divit, že

se na ně brzy začaly hromadit stížnosti. Mendikanti se totiž nevěnovali jiné činnosti kromě meditace, žili pouze z milodarů a odmítali tedy platit.“

Celkově však lze práci hodnotit jako celkem zdařilou. Zejména s ohledem na to, že jde o začátečnické dílo, spis bakalářský. Zvládnutí heuristiky, dobrá práce s literaturou i celkem bezpečná orientace v tématu patří k jejím kladům. Pochválit bych chtěla také přílohy, které dokládají, že místa, o kterých píše, zná defendentka z autopsie, stejně jako zná i základní dokumenty.

Bakalářskou práci Anny Šinorové, Kláštery Řádu služebníků Panny Marie v Praze doporučuji k obhajobě a navrhuji ji hodnotit stupněm velmi dobře.

V Praze 17. srpna 2011

prof. PhDr. Kateřina Charvátová, CSc.